

Blåddra igenom. — *Genomblåddrande*, n. 4. o. *Genomblåddring*, f. 2.

GENOMBLÖT, jernämblöt, a. 2. Fullkomligt, i alla delar blöt.

GENOMBLÖTA, v. a. 2. 1) Blöta ända igenom. *Min rock har blifvit alldeles g-blött af regnet.* — Äfv. *Blöta igenom.* — 2) (fig.) Göra vät ända intill bara kroppen. — Mest i part. pass. *Jag är alldeles g-blött af regnet.* — *Genomblötande*, n. 4. o. *Genomblötning*, f. 2. (båda för bem. 1).

GENOMBORRA, v. a. 1. (endast i fig. mening, eljest *Borra igenom*) 1) Genomstinga. *G. någon med värjan.* — 2) Genomtränga. *G. någon med sin blick,* så skarpt på någon, liksom man skulle vilja blicka tvärs igenom honom. *Det g-r mitt hjerta,* smärtar mig på det högsta. — *Genomborrande*, n. 4. o. *Genomborrning*, f. 2. (både för *Borra igenom* i egentl. bem. o. *Genomborra*, 1).

GENOMBRUSA, v. a. 1. Brusa fram igenom. Mest i högre och poetisk stil. *En stormvind g-r ekarnes toppar.* *Orgelns toner g. templets hvälf.*

GENOMBRUTEN, a. 2. neutr. — *et.* (egentl. part. pass. af *Genombryta*) Säges om det, som är arbetadt så, att, med iakttagande af en viss ordning och symmetri, öppna mellanrum äro lemnade, t. ex. filigransarbete. *G-et arbete.* *G-tua byggnadsritaler.*

GENOMBRYTA, v. a. 5. (böjes som *Bryta*) Med våld genomtränga. *G. ett stängsel, en mur, en vägg, ett hinder.* *G. fiendens slagordning.* Brukas äfv. stundom absolut, t. ex.: *Fiendens ryttteri sökte g.* — Äfv. *Bryta igenom.* — *Genombrytande*, n. 4. o. *Genombrytning*, f. 2. — **GENOMBRÄNNA**, v. a. 2. Bränna något så, att alla delarne, äfven de inre, blifva fullkomligt brända. Brukas mest i part. pass. — Äfv. *Bränna igenom.* — *Genombrännande*, n. 4.

GENOMBYRD, a. 2. (egentl. part. pass. af obrukliga verbet *Genombyra*) (fam.) Alldeles genomträngd af något. *G. med luktatten.* (Fig.) *G. med elakhet.*

GENOMBÄFVA, v. a. 1. (i poesi och högre stil) Genomfara på ett sätt, som orsakar lindrig darrning. *En salig känsla g-de min själ.*

GENOMDANSA, v. a. 1. Dansande passera fram igenom. *G. ett rum.*

GENOMDARRA, v. a. 1. (föga brukl.) Genomfara, under förorsakande af darrning.

GENOMDRAGA, v. a. 5. (böjes som *Draga*) Draga något igenom en sak ifrån ena sidan till den andra. *G. papper med en silkestråd.* Har äfven det, som genomdrages, till objekt, t. ex.: *G. en tråd.* — Äfv. *Draga igenom.* — *Genomdragande*, n. 4. o. *Genomdragning*, f. 2.

GENOMDRIFVA, v. a. 5. (böjes som *Drifva*; brukas endast i fig. mening, eljest *Drifva igenom*) Genom tjenliga medel, åtgärder utträtta, att en sak, som beror af andras afgörande, vinner framgång. *Han skall nog g. saken.* — Äfv. *Drifva igenom.* — *Genomdrifvande*, n. 4. o. *Genomdrifning*, f. 2.

GENOMDRIFVEN, a. 2. neutr. — *et.* (Egentl. part. pass. af *Genomdrifva*) Säges i fig. mening och betyder då: Fulländad (vare sig i godt eller ondt). *G. i en konst, ett yrke.* *G. i elakhet, i list.* *En g. skälm.* — *Syn.* Utlärd. Utstuderad, Genompiskad, Genombasad, Genombarkad, Genombiten, Genomklappad.

GENOMDRUCKEN, a. 2. neutr. — *et.* Fullkomligt genomträngd af en vätska.

GENOMDRÄNKA, v. a. 2. Låta något alldeles genomträngas af en vätska. — *Genomdränkande*, n. 4. o. *Genomdränkning*, f. 2.

GENOMDRÖMMA, v. a. 2. (fig.) Tillbringa helt och hållet i drömmerier. *G. sitt lif.*

GENOMELDA, v. a. 1. Medelst eld upphetta något helt och hållet, så att hettan tränger igenom alla delar. Brukas mest i fig. mening. *Känna sig g-d af en ädel hänförelse.*

GENOMFARA, v. a. 5. (böjes som *Fara*) 1) Se *Fara genom* (under *Fara*, 1). *Han har g-farit hela landet.* — 2) (om sak) Hastigt förflyttas, drifvas genom ett ställe. *Kulan g-for hatten.* — Vanligare säges *Fara igenom.* — 3) (fig.) Plötsligt låta känna sig genom alla delar af en kropp. *En rysning g-for alla mina lemmar, hela min kropp.* — Äfv. *Fara igenom.* — *Genomfarande*, n. 4. (för bem. 1 o. 2).

GENOMFART, c. 5. 1) Genomfarande. *Jag såg honom vid g-en.* — 2) Ställe, der man far fram emellan eller genom något. *G. emellan öar, klippor.*

GENOMFILA, v. a. 1. Fila tvärs igenom något, ifrån ena sidan till den andra. — Äfv. *Fila igenom.* — *Genomfilande*, n. 4. o. *Genomfilning*, f. 2.

GENOMFLADDRA, v. a. 1. Fladdrande genomfara. *Fjärilen g-r blomsterlanden.*

GENOMFLAMMA, v. a. 1. (fig.) Genomelda. *G-s af en ädel harm.*

GENOMFLYTA, v. a. 5. (böjes som *Flyta*) Flyta genom. *Floden g-ter staden.* — Brukas isynnerhet ofta i part. pass. *Genomfluten.* — *Syn.* Genomströmma, Genomforsa.

GENOMFLÄTA, v. a. 1. Fläta något igenom en sak. *G. håret med ett band.* Har äfv. det, som genomflätas, till objekt, t. ex.: *G. ett band.* — *Genomflätande*, n. 4. o. *Genomflätning*, f. 2.

GENOMFORSÄ, v. a. 1. Forsande genomflyta.

GENOMFRUSEN, jernämfrus'n, a. 2. neutr. — *et.* 1) (om flytande ämnen eller organiska kroppar) Frusen ända ned till botten eller ända igenom. *Vattnet är g-et.* *Ett g-et äpple.* — 2) (om person) Frusen i alla delar af kroppen, ganska frusen. *Han satt så länge i kylan, att han blef alldeles g.* — *Syn.* Genomkälad, Genomkyld.

GENOMFRÄTA, v. a. 2. Frätande tränga tvärs igenom. *Rosten g-ter jernet.*

GENOMFUKA, v. a. 1. Fukta något så väl, att det våta ämnet helt och hållet genomtränger det.

GENOMFÖRA, v. a. 2. 1) Föra fram igenom ett ställe. *Fångarne hafva här blifvit g-förda.* *G. ett fartyg, en båt* (i kanal, o. s. v.). — När stället är utsatt, säges *Föra genom*, t. ex.: *För fångarne genom korridoren.* — 2) (fig.) Fullkomligt utarbetat, fullända. — Part. pass. brukas för denna bem. stundom nästan aktivt, t. ex.: *En g-rd artikel.* — *Genomförande*, n. 4.

GENOMGARFVA, v. a. 1. Fullkomligt välgarfva. — *Genomgarfvande*, n. 4. o. *Genomgarfsning*, f. 2.

GENOMGÄSSA, v. a. 1. (fam.) Genomvärma. — Brukas mest i part. pass. *G-d.*

GENOMGLÖDGA, v. a. 1. 1) Glödga något ända igenom. *G. ett jern.* — 2) (fig.) Genomelda. — Mest i part. pass. *G-d af kärlek, af vrede, af vin.*